

fortrolige Samfund med Gud, men bog et brandende og straalende Sjerte. Om de Ugudeliges Mund siger Skriften, at den er en aabnet Grav, der er fuld af Beder; stoggelighed og giver en hel Skand fra sig; de Gudfrægtiges Mund derimod sammenligner den med en kilde, hvorfra der udgaar Strømme af levende Vand. Om de Ugudeliges Tunge siger den, at den er optændt af Geloede; de Troendes derimod affilde den som flammende og lysende af himmelsk Lid (Wj. 5, 10; Rom. 3, 13; Ordsp. 10, 11, 12, 14; Sal. 3, 6; Ap. 6, 2, 3). Begge Dele forklæres af Erfaringen; thi hvilken Brand en ugadelig Tunge mangengang optænder i Ungdommens og Andres Hjertes, det hører man lidt med Bedrøvelse, og mangt et gudfrægtigt Hjerte har i hele sit Liv nok at gjøre med at dempe og slukke de Gnistre, som paa denne Maade ere blæst ind i det, fordi de ofte opblæse imod det vilde. Derimod ved man ogsaa, hvilken Lid og salig Brand en af himmelsk Lid og Lid lytende og Hørende Tunge kan optænde. Da Urban Kæmpe, en naavindig og gudfrægtig Bæret i det forrige Aarhundrede, var bleven kaldet fra Augsburg til Hertugdømmet Linzburg, besøgte han undervejs Lulzer, som dengang opholdt sig i Koburg, og tilbragte en hel Dag i bellig og gudelig Samtale med ham. Siden hørte man ham sige, at han aldrig i sit Liv havde haft en glødere Dag; thi hvad han tilføen med sine Hænder og Glæde havde læst i denne dyrebare Guds Munds Skrifte, det havde han med langt større Rætte og Glæde hørt af hans egen Mund og erfaret, at den stærke Tale alle kan sammenlignes med det levende Ord. — (V. S.)

Hvorledes Gud adfrie af „Djævelens Gule.“

(Af Caroline Talsbø's Liv.)

„Jeg maa gaa til Djevleens Gule i Aften kl. 11,“ sagde en Dame, der var kaldt i Bønnernes simple Dragt.

„Men, hørre Fru Talsbø, det er det værste Sted i hele New York; jeg anede ikke, at De blot kjendte det Tilværelse,“ svarede den Herre, i hvis Hus Fru Talsbø var Gæst.

„Jeg hørte først derom i Aften,“ svarede hun, „men der kom et Bud til mig fra Westeren: 'Gaa til Djevleens Gule kl. 11 imorgen Aften og frels en Sjæl.' Mit Bud er klart; jeg maa adlyde.“

„De rejser Deres Liv; selv Politibetjentene frygter for at betragte denne Ugudelighedens Gule.“

„Jeg vil ikke adlatte mine Bønnenes Liv for Guds; jeg er rede til at gaa alene, om det behøves. Broder Venton, hvis du vil vise mig til Ver-

gemesteren, vil jeg fortælle ham mit Værende, og bede ham om en Politibetjent til Væsttøtte.“

„Men tror De ogsaa, at dette livsfarlige foretagende træves af Dem?“ spurgte fru Venton. „Deres Arbejde for Herren tiltrænges andensteds. Det forekommer mig, at dette er overmerit.“

„Mit Bud er klart; det er alt hvad jeg ved. Og hvor Westeren sender mig, der gaaer jeg. Hvis Tøden møder mig paa Vilgtsens Vej, er jeg rede. Heltene der under Pligtens Lidelse end leve ved at uddrage sig den. Jeg ønsker ikke dig og din Guld, end udslid for Guds for min Skyld. Jeg frygter intet, naar jeg er sikker paa, at Westeren leder mig.“

„Bed De, til hvem De sendes?“

„Det eneste jeg ved, er dette, at jeg — om daagen eller senere ved jeg ikke — hørte en Kæst, som sagde til mig: 'Gaa til Djevleens Gule imorgen Aften kl. 11 og frels en Sjæl.' Du ved, Søster Venton, at naar Westeren sender, kan jeg ikke gjøre andet end adlyde. Mine grønne Haar og min simple Dragt vil sædne mig Adgang der, hvor andre ikke vil kunne komme. Jeg lætter ikke Religionen i Alverdens Smit og Fornæ; men jeg finder ingen Besættelse i denne simple Dragt jeg bærer. I Væns Afstrøge, hvor mit Arbejde ofte fører mig hen.“

„Hvis De tror, at De skal gaa, Fru Talsbø, saa vil jeg se, hvad Besættelse jeg kan saa hos Vergermesteren,“ sagde Hr. Venton, idet han rejste sig og forlod Huset. Nogle Timer senere kom han tilbage og sagde: „Jeg har kuppet Dem to Politibetjente; og Kæst Dr. Dean og hans Gæstria saavel som jeg selv og min Gæstria vil ledsage Dem tilvogns til dette mærkelige Besættelsessted. Hvis jeg ikke kan overtale Dem til at opgive dette hære Jadsald, vil Deres Bønnen dog ikke tillade Dem at gaa alene.“

„Du er god, Broder Venton. Jeg er ikke bange for mig selv. Westeren kan ligesaa godt besætte mig i Djevleens Gule som Peter i Jangskiet. Jeg venter ikke nogen underfuld Englebesøftelse; men naar Herren sender sine Bønnen ud, gaaer hans Forsvar forvejen.“

Det var en belæstet Kat. Alle den svageste Maanedraale slap gjenom Skydningerne. Alle en Stjerne blinke. Gud syntes at have glemt Verden. To Vognene, hver med en Politibetjent paa Vuffen ved Siden af Kuffen, holdt af fra New Yorks respectable Gader og drejede ind i et af de Kvartaler, hvor Menneffeligens Berne hulede sig sammen. Vognhæfterne og Politibetjenternes Dagter var de eneste Lys, som veiledede dem gennem de skide Omgivelser førte Mærke. Nu og da slaaede et Gudslys i en snævet Dug-

te paa et Gadehjørne, eller en Vognstribes faldt ud et Dieblis, naar Døren til et Spillehus eller en Dansesal høflig blev aabnet eller Lukket. for kun at gjøre det tykke Mærke des mere føleligt bagefter. Da Vognene nærmede sig en mørk Gade, befalede Politibetjentene dem at stanse, og idet de stog ned, sagde de: „De rejserer Livet ved at komme til dette mørke Gul. Vi raader Dem fra at forsøge det. Selv Politiet fryr Djevleens Gule.“

„Jeg er ikke bange,“ svarede fru Talsbø. „Men, Bønnen, I maa hellere blive tilbage, mens jeg følger Politibetjentene; thi betragte det Sted maa jeg; jeg har Befaling dertil.“

„Vi vil ikke lade Dem være ene i saadant et Distrikt, Fru Talsbø,“ svarede Hr. Dean. Og Selskabet stod ud af Vognen, idet Kuffene fik Ordre til at vente der, indtil de kom tilbage.

„Hvis De endelig vil gaa,“ sagde den ene af Politibetjentene, „saa vent lidt her ved Enden af denne Gade, mens jeg og Ven først gaaer til Hølen og refognoscerer. Hvis vi vender det hvide Liv i vore Dygter herhen, kan De komme efter. Men jeg siger Dem, hvis vi vender det røde Liv til, saa skud Dem tilvogns, saa hurtigt De kan, og hør hurtigt muligt bort fra dette farlige Sted.“

I Mærket stod nu det lille Selskab paa fem Personer tilbage og ventede, mens Lyset fra Lygterne svandt hen. En, to, tre Minutter flækte sig Afted, som om der var Liv paa Tidens Vinager. Ikke et Ord blev der vefflet; det var ikke Tid til at tale. Men Tauscheden var svanger med afgjortende Reklamer. Raaste Mikael og hans Engle hængede med Mærkets usmukke Røget om en Sjæls Ve og Vel. Hvilken Sjæl det var, som en svag Kvinde skulde være det menneskelige Redskab til at frelse, vidste hun ikke; hun fulgte kun Westeren. Lad Menneffer, om de vil, betvile et farligt Forsøg; lad Spottere gjøre nar af guddommelig Ledelse. Det forandrer ikke Kæmpegjerningerne i deres Liv, som har oplevet de Ting om hvilke de vidner.

Der sees et Liv i det fjerne! Er det hvidt eller rødt? „Kom hurtigt!“ raabte Dr. Dean og Hr. Venton, idet hver af dem greb sin Gæstria's Arm. „Lygterne viser Herrens røde Liv! Vi har ingen Tid at spille! Fru Talsbø, følg tæt efter os, tag min anden Arm!“ raabte Hr. Venton. Men i Mærket antog de to Herrer hver for sig, at Fru Talsbø fulgte den anden, og da de kom til Vognene, opdagede de til sin Forstræffelse, at hun selv ikke var med. De frygtede for at lade sine Gæstriaer være alene, mens de gik tilbage, og de frygtede ogsaa for at tage sine Gæstriaer med sig tilbage i den mørke Gade; og idet de trøstede

sig med, at Politibetjentene maatte have naaet deres Bønnede, skudte de sig ind i Vognene og afventede Begivenhedernes Gang.

Vi vil følge Fru Talsbø. Hun stod alene i Mærket med sin Gud. „Skal jeg følge efter mine Bønnen?“ spurgte Fru Talsbø. „Gaa til Djevleens Gule kl. 11 og frels en Sjæl!“ Svarede hun frelst sin Sjæl! Hun tænkte ikke længere, men vendte om og gik hen mod de ugudeliges farlige Gule. Politibetjentene maatte vende med spændte Pistoler. „Skud Dem til Vognene, Fru, saa De ikke vore røde Liv! Det vil koste Dem Livet at gaa længere frem. De vilde Menneffer vil rive Dem istykker! Hvor er Deres Bønnen?“

„De er gaaet til Vognene,“ svarede fru Talsbø roligt, „men jeg maa gaa til hvidt Liv.“

„Men Kvinde, er De gal!“ udbrød den anden Politimand.

„Jeg siger Dem, at Herren har befalet mig at gaa ind paa det Sted inat, og jeg vil adlyde ham, om jeg ogsaa skal dø paa Dørtærskelen.“

„Men, Fru, ved De, hvad slags Slabninger De vil staa Ansigt til Ansigt med?“

„Selv om det er Indgangen til Helvedes Agrund, maa jeg derhen for at frelse en Sjæl. Hvis I Politimænd ikke vil ledsage mig, vil jeg gaa alene. Jeg frygter ikke for noget, naar min Westere befaler mig at gaa.“

„Kvæl da, det skal ikke siges, at en Dame gik derhen, hvor en Politimand var bange for at gaa,“ udbrød Betjenten ven. „Vent et Dieblis. Jeg og Dief vil gaa derhen en Gang igen og se, om vi kan bane Vej for Dem,“ og Politibetjentene vendte tilbage til det ubegribelige Sted, hvorfra der lod stræffelige Vespatteller og vilde Sange. Uden at de vidste det, fulgte Fru Talsbø tæt efter dem, og da de naaede Døren, fandt de hende ved sin Side.

„Luf Døren op,“ bad hun roligt.

„De vil blive slaaet ihjel, hvis De gaaer ind,“ indvandt de.

„Luf Døren op,“ var hendes eneste Svær; og da Politimændene skød Døren op, mødte der dem et Søn, som bragte endogaa disse Mænd med deres spændte Pistoler til at skælve af Frygt. Et Dieblis stod den graahaarede Kvinde i Døraabningen med Vinene opstøvede mod Himlen; i næste Dieblis gik hun dristig midt ind i Sværmen af svergende, driffende og hængende Mænd, knælede ned og bad høit. I Begyndelsen drukkede hendes Stemme i de drukkne Støffers Eder, Forbandelser og Spottegjæser; men efterhaanden som de, den ene efter den anden, blev flare over hvad der foregik, bragte deres Forbandelse over denne Kvinde uborte Dristighed dem til Tausched, og i nogle

for Skinder var den bedende Avindes Stemme den eneste Lyd, som hørtes i sin ugudelige Sule. Idet hun derpaa rejste sig og aabnede Døren, vidste hun ødelættelig, for hvis Skyld hun var bleven sendt til dette Sted.

En ung Pige, Bleg som Løden, med rødskallede Fine og forvitret sammenklungede Haar, sad for sig selv affiden fra den djævelske Dammes fra Sviregasterne. Fru Talbot straaede hurtigt over Børstet, greb Egenes Haand og sagde: "Min Hæder! kom med mig. Jeg er sendt efter dig."

"Jeg vidste, at Gud vilde udfri mig paa en eller anden Maade," hviskede den stakkels Pige, skjælvende af Skjel. Og gjensvar den forbausede Dob af Munde, Lidne og duriste Skikkelser stred disse to Avinder frem Haand i Haand, ufladte, ledede af en almagtig Kraft og beffarvende af Enates Haarfarer; thi "Derrers Engel leiter sig trindt om dem, som frugter ham, og udfrier dem."

"Jeg vilde have svoret paa, at De var bleven røvet af Styffer," sagde de forbausede Politimænd, da de fulgte Fru Talbot og hendes unge Veninde ud af ugudelighedens Sule, hvor Svirelaget allerede var gjenoptaget.

"Gud er dit Navn, min Hæder, og hvorfor er du her?" spurte fru Talbot den skjælvende Pige ved hendes Side, omkring hvem hun havde hængt sin beffattende Arm, da hun mærkede, at den skrællselige Spænding og Angst havde løstet hende, saa hun ikke kunde gaa uden Skjold.

"O, Fru Talbot, Herren har sendt Dem!" stannede den forskræmte unge Kvinde. "Jeg har overbæret Deres Rader. Jeg vidste, at Gud havde hørt mine Bønner om Hjælp, saa snart jeg saa Dem træde ind ad Døren. Min Fader er Dr. Wenthorn."

"Men saa hender jeg jo godt dine Forældre. De er troende Kristne. Hvordan er du kommen her?"

"Jeg skal fortælle Dem det. Jeg var forlovet med en ung Mand og skulde egte ham med mine Forældres Samtykke. Jeg mente, han var oprigtig og ærlig. Min Fader mistede for mig sine Formue, og siden var det, som Jact forandrede sig. Nu forstaaer jeg det. Han vilde kun egte mig for Bengnes Skyld. Nu loften had han mig om en Spodfæctur. Min Moder komstillede deri, som hun ofte havde gjort. Cautent for to Timer siden, da Jact og jeg havde været omkring, mødte vi en Kvinde, som han forevillede for mig som en Veninde. I det samme berørte en Mand hans Skulder; de tolv sammen et Nidkif, og derpaa sagde Jact til mig: "Munk, den Dame vil tage dig med sig hjem lidt. Jeg har nogle vigtige Forretninger, jeg maa tage mig af straks. Jeg vil hente dig igjen om en Times Tid."

"Alten at ane noget ondt fulgte jeg med Damen, som var halvgammel og ordentlig flædt, efter hvad jeg saa ved Lyset fra et Gasflus; ellers var det som mørkt, at jeg ikke kunde hende de Gader vi hastede igjennem. Da vi naaede hvad hun kaldte sit hjem, aabnede hun Døren. Vi traadte ind, og før jeg kunde sanse noget, befandt jeg mig paa det skrællselige Sted hvor De saa mig."

"Stakkels Barn, hvad gjorde du da?"

"Jeg sad der og sad Gud om at frelse mig paa en eller anden Maade. Jeg kunde ikke se hvorledes. Men jeg vidste, at han havde al Magt, og min Tro var fast paa, at han vilde udfri mig og ikke tillade disse Mand at gøre mig Fortræd. Jeg forstod, hvorledes den Mand jeg havde betroet mig til, havde forrædt mig skrællselig. — O, det kommer han nu!" hviskede den opskræmte Pige, idet hun klængede sig tættere ind til sin Beskæfter.

"Frugt ikke, min Hæder. Men vent lidt, jeg maa tale med den Mand," sagde Fru Talbot.

Gjennem Mørket saa hun nu tydeligere Mandens Ansigt, idet Politibetjentenes Lygter kastede sit Skin henover det. Han tog tilbage; men fru Talbot sagde i en fast Tone: "Unge Mand! Herren har beffattet den unge Pige, som du saa sumpent har forsøgt at ødelægge; han har sendt mig for at udfri hende, for det var for sent. Skal du, at den almagtige Gud kan tilintetgjøre alle de onde Manders Huslag. Jeg advarer dig, at du omvander dig fra dit syndige Liv, for Gud hugger dig ned i din Ugudelighed. Jeg rooder dig til at forlade denne By Straks; thi jeg vil sætte denne unge Piges Broder paa Spor efter dig laften; men jeg giver dig seks Timers Frist til at fly fra Byen. Thi jeg maa, om muligt, forhindre Blodudgødselse, og jeg hender den unge Mandes Sind, som du har skræket saa skammelig. Jeg kunde straks overgive dig til disse Politimænd; men jeg vil give dig denne Leilighed til at omvende dig fra dine onde Veie. Waaitte Guds Haand veilede dig til Anger og God."

Saa som den unge Mand var, stod han der skjælvende og lammet overfor Sandheden og Renheden i disse to Avinders Skikkelser, af hvilke den ene havde tilintetgjort de djævelske Haarer han havde udtraakt med den anden. Og han sneg sig bort i Mørket, hvad enten det nu var for at forklætte med sine skjændige Forbrydelser eller for at angre som Møveren paa Mørket.

Den unge Pige blev givet tilbage til sine Forældre, og der blev fremhaaret inderlig Taksigelse til Gud for hendes underfulde Udfrielse. Politibetjent Ven blev omvendt ved denne

Leilighed, idet han erklærede, at naar Tro paa Gud kunde virke saa høit et Mirakel som det han havde været Vidne til med sine egne Fine, maatte han ogsaa se at gribe den."

Men den fromme Evangelist Fru Talbot, gik veln videre paa sin til Guds Tjeneste helligede Vej. — ("Airteloffen.")

HOTEL DIRECTORY.

Vi anbefaler vore Venner at benytte sig af følgende Hoteller, naar de er paa Reiser:

Tacoma.

HOTEL GORDON

1305 1/2 Pacific Ave. Tacoma
Room per Dag, Uge eller Maaned
THOS. L. HOLMES, Prop.

Spokane.

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients a Specialty
Free Bath.

Los Angeles.

Portsmouth HOTEL AND CAFE

516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles California
P. P. Paulsen, Prop.
New York.

LUTHERSK PILGRIM-HUS

No. 3 State St., New York.
Nærmeste Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Kristeligt Herberg for Indvandrere og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Emigrantmissionær, træffes i Pilgrim-Hus og staar Emigranterne til Raad og Dand.

EASTERN REALTY CO.

Olsen, Hepperstad & Teisberg
Vi kan anskaffe det bedste Land i gamle skandinaviske og skandinaviske og skandinaviske
12 Riverside Ave. Spokane, Wash.

DRS. ROBERTS, DOERREP AND BLODGETT

Dentists
1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.

C. C. MELLINGER

Begravelses-Direktør
Skandinaviske og Tydske Tales
Phones Main 151. Home A 1251
119-12 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.

DRS. J. W. & H. D. RAWLINGS
Tandlæger
317-318 Warburton Bldg.
Telephone Main 5195
Cor. C & 11th Sts., Tacoma, Wash.

Oplag fra Luther Publ. House.

Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasses Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — | — Wash.

Lien's Pharmacy
Skandinaviske Apotek.
Ole B. Lien. Harry B. Selvir
DRUGS, CHEMICALS,
TOILET ARTICLES,
Recepter udfyldes nøiagtig
M. 7314 1102 Tacoma Ave.

Skandinaviske
Begravelsesbureau
C. O. LYNN
Telefon Main 7745 Home A 4745
GAFFNEY & LYNN.
145 Tacoma Ave.

Student - Supplies
of all Kinds
Vaughan & Morrill Co.
926 Var. Ave., Tacoma, Ida.

SAM CROW
HOUSE
FURNISHING
COMPANY
225-27-29
Riverside Ave.
Spokane Wash.

Complet Udvalg Linolesum, Carpets, Möbler, Orne og Crockery.
Telephone Main 2494

Alterbilleder
Vestkysten og Skandinaviske
Køkkener, Bænkstole, Stole og
Senge. Alle Artikler garanteret. Et stort Assortiment.
De bedste Arbejdsmænd brugt. Skriv eller kom og
se dem selv.
Gene Berger, Rekl.
1444 Wash. Str., — Portsmouth, Oreg.

ENGER & JESDAHL
Skibshandlere
Er det bedste Hovedkvarter i Everett
1618 Bennett Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and
Licensed Embalmers
PHONES - - Office Main 1-6
Residence - | Red 6881
Main 2912
Undertaking Parlor and Chapel, Maple
Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wn

ROBT. W. COLLINS
Suite in Wagon Bldg.
handler med Real Estate og Løse
Landskabsplaner, Løse
CORNER D'ALENE, IDAHO

"Pacific Herald."

A Religious Weekly. Kristeligt Ugeblad udgivet af Presteforenningen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the postoffice at Parkland, Wash., as second class matter.

All vedrørende Redaktionen indsendes til H. D. Hjerpe, 1818 Donohue Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Redakter, Beskjæftigede og Retter indsendes til Pastor Ove J. S. Vreus, 1701 So. 3 St., Tacoma.

All vedrørende dette Blads Forretning bestroes af Past. S. W. Tier-nagel. Brevne adresseres "Pacific Herald," Stanwood, Wash., vil naa dem.

Bladet koster

Per Aaret\$.75
Per Aaret til Canada..... 1.00
Per Aaret til Norge..... 1.00

Adresse: Stanwood, Washington.

Stadsvagthed og Religion.

Alle som hebben høret den Paas-tand fra Cantonsus Veit af Religio-nen skaber Stadsvagthed. I verdelli-ge Blade anføres ofte Eksempler paa "religiøs Varnis" og de tager de ofte Anledning til at fremme af Re-ligion som direkte eller indirekte For-sag til Varnis, den kristelige Religion udbragt. At den kristelige Reli-gion ikke er Forsag deri, det ved en-hver Kristen. Den sande, kristelige Religion er nemlig det bedste Mid-del til at bevare et Menskes fra Stadsvagthed. Det vilde sikkerlig være langt flere Stadsvagte Menne-sker i Verden, om ikke Kristendommen var en saadan Magt som den er og kunde saa mange Besjædere. I An-leddning af et Spørgsmaal af Dr. Da-vid Starr Jordan fra Columbus, O., til Dr. H. B. Richardson, som i flere Aar har foretaget antallet for Stadsvagte, hvorefter Religionen havde no-gen Indflydelse i at bevare Stadsvagthed, afgives følgende Svar: "De har gjort mig et meget vigtigt Spørgsmaal. Jeg har undersøgt den-ne Sag grundig. Der er i dette Ho-spital to Patienter, hvis Stadsvagthed har noget med Religionen at gøre. Saa Grund af deres Aalag til Stadsvagthed vilde de, efter min Mening, sandsynligvis have blevet Stadsvagte af andre Grunde, om de ikke var blevet det for Religionens Stald. Men dersom De havde spurgt mig, hvor-mange Menninger i Ohio ved Religio-nen er blevet bevaret fra Stadsvagthed og holdt ude af disse Hospitaller, da vilde De have gjort mig et vanske-ligere Spørgsmaal; thi de er en Klængde. Det gode Humør, de lise Forbaalinger, den rige Trost, de regelmæssige Bønner, det smukke Sind, de glade religiøse Sange er en saadan Modvirkning mod Aarsagerne til Stadsvagthed at Tilvinder af Men-

ninger i Ohio bevaret er blivende beva-ret derfra. Uden den velgørende Indflydelse af Religionen maatte Ohio fordoble Antallet af sine Hospi-taller for at faa Plads til sine stadsvagte Patienter."

Wened.

Enhver, som sender lidt til Forholdene her i Landet, ved, at Wened er en meget almindelig Ting. Man behøver kun at være tilstede nogle Dage mens et "Court" holdes for at høre Vidner kraft loerge loist eller for at se, hvorledes Jurymænd dommer efter sine Fordomme istedenfor efter Vidnesbyrd. Ikar i Sager med Sa-lomførere, som det ofte er umuligt at faa straffet, trods de fleste Vidnesbyrd imod dem. Man kan saa høre det ene Vidne efter det andet erklære, at de ikke vidste, hvad de sig-naar de har sket xi eller Brandevin af Joll, som ulovlig solgte saadant. Det hender ogsaa, at Jurymænd fri-tænder en anklaget, fordi vedkom-mende har en eller flere Demmer paa Jurymen, som ikke noget Vidnesbyrd kan bevæge til at erklære den anklagede skyldig. For da at høre sit County Afgifterne ved en us Troes, giver de andre Jurymænd eller for Wenederne og bliver derved ogsaa selv Wenedere, det de har loeret at domme efter de fremkomne Vidnesbyrd.

Og hvor nogen loist Ed er det ikke blevet aflagt ved Erhvervelsen af offentlig Land! Loven har jo i Almindelighed forbudt, at den, som vilde tage sig Hjemsid paa offentlig Land, skulde loerge paa, at han tog det for at have sit Sjæl der og for at lo der. Men hvor mange har ikke optaget saadant Land kun for at lo-ge det, saaa snart de kunde! Hvor mange flere har ikke ved Wened hjulpet andre til at faa Skøde paa deres Land ved falsk Vidnesbyrd under Ed!

Hvor almindeligt er det ikke, at Embedsmænd med Ed høitidelig lo-vert at opretholde Statens Love, og saa ser de gennem Fingere med Over-trædelse af Lovene, som gaar for sig lige for deres Pine! Man kan jo op-see, at Borgerskifter i flere af vore flere Byer haade før og efter de bli-ver valgt for at vinde det lovløse Cle-ments Stemmer uden Sty offentlig erklærer, at de ikke vil gennemføre Lovene med Sals af beruende Triffe paa Søndag. Andre Borgerskifter erklærer ligesom, at de ikke tror paa "juritaaske" Love, de vil derfor til-lade, at detsens Ulfespil gaar for sig uindret af dem, ja at Valtens Duler selv faar drive sin Kæmpe Truffel inden Byens Gerafer.

En meget almindelig Grund til Wened er Skattefog. I de fleste Stater skal "Assessor" fordre af alle

Skattefogere, at de aflægge Ed paa, at de har opgjort for ham af Cien-dom, som de pligter at betale Stat af. Men naar man gennemser Skattefogernes, hvor man er fjendt, og fin-der, hvor mange der er, som for at spare nogle Dollars i Stat indblader at opgive Cien-dom, det kan Hjules for "Assessor," kan Gaaret rejse sig paa, ens Hoved ved Tanken paa den Jordandelse, saadanne har nedskidt over sit Hoved ved sin falske Ed. Et grundigt Omsædel paa saadant Stat-tefog havde man siglig i en af Pittens første Byer. En Sigmand havde op-givet, at han eiede nogle hundrede Tusender. Ved hans Død vilde det sig, at han eiede tytti Millioner Dol-lars. Det er sandt, det er høit for en Kristen at se sin Kabe Slippe med maaffe Saltvarten saa stor Stat som han selv, fordi Kabeen ved falsk Ed angaaende sin Cien-dom, uddrager sig fra at betale sin Andel af Stat-ten. Og Ikar er det høit, naar "Ka-been maatte har Pant i hans Land for de Pengs, som han saaledes uddrager fra Skattefogingen, mens den kristne man betale Stat paa den-ne Cien-dom, som Kabeen i Virkelig-heden isølge Pantebrevet eier indtil Skriden betales. Hvor fristende er det ikke da at undlade at opgive af sin skattefogelige Cien-dom! Man bli-ver jo i Almindelighed ikke høitidelig taget i Ed, behøver kun at skive un-der en edelig Erklæring. Det kan nok være, at en Kristen bliver udeet af mange, maatte endog af Joll i samme Menighed, fordi han usmøt-lighedsskuld opgiver sin Cien-dom. Vedre det end at tale sin Sjæl ved Wened. Her er Anledning til at vi-se, hvad sand Kristendom er.

En vigtig Grund til den almindeli-ge Wened er vist den, at der af Sta-ten traves Odsalagselse for ofte, saa Hrefragt for Eden Kapper. Man ma jo aflægge Ed paa hver eneste Regning, man har imod Staten eller et County. Saa er lofsald Voren i nogle Stater. Om en Smagut fan-ger nogle Gøysers, man kan i mange Counties, som udløver Præmier for saadanne Stadshar, aflægge Ed paa, at de er fanget i det County, her kan man saa sin Præmie. I andre Stater man Joll, som hører beru-ende Triffe paa Apoteker, loerge paa, at de skal have det til Medicin eller lignende.

En anden Grund til den liden Hrefragt for Edens Hellighed er vist den, at der er saa liden Gøitdelighed ved dens Afkæggelse. Vedkom-mende Embedsmænd ramser op Edens Ord uden Spor af Hrefragt for de høilige Ord, ofte saa usforstaaeligt, at man hører kun det sidste Ord. Der er in-det, som minder om, hvilken vigtig Handling det foregaar.

De mange Ed'er, som nogle hemme-lige Selskaber fordre af sine Ved-

lemmer, gjør vist ogsaa sit til at loer-te Hrefragt for Edens Hellighed. Joll, som i Halmærke efter alvorlig Formaning af Skattefogende Skil-ter har loeret udbredelig Tæthed angaaende en saadan Forningss Gemmeligheder, kan ikke ventes at have stor Hrefdelighed for en Ed, som aflægges for Retten eller i For-retningss Medfør uden mindste Høitidelighed, og som de ofte ser brudes, og man kan ikke i Almindelighed tvile om Udsaldet, hvor disse to Slags Ed'er kommer i Strid med hverandre. Derfor sagde ogsaa en Demmer i Madison, Wis., engang, da han merkede, at Vidnerne i en Sag søgte at undgaa hans Spørgsmaal for at se nogle Medbrødre i en demmelig For-ning af unge Mand fra Lovens vel-fortjente Stof, at han vilde vide, om der var nogen anden Ed, som for disse unge Mand var mere bindende end den Ed, de havde aflagt for Retten. I Norge pleiede gjerne vedkom-mende Embedsmænd for Odsalagsellen at minde om Edens Hellighed, hvilken Hrefdelig Syd det var at aflægge falsk Ed. I Tyskland udsædte By-raadet i Nürnberg i 1623 følgende Formaning til at opløse ved Odsal-lagsellen. Den kan endan være gavnlig at glemme, for man af-lægge Ed: "Du I agter og har det forloft nu at aflægge den Ed, som Retten paalægger eder, saa skal I først vel erindre, at en saadan Ed ikke er en Børnslag eller en Svog-nien en saa alvorlig Ting, at det er ikke noget alvorligere, som Gud og Menninger kan ha at gjøre med hver-ander her i Verden. Thi ved denne Handling er den evige, almægtige Gud og alle Tings Staber veroulia tilstede, som ser ind i eders Hjertes Gemmeligheder, sender eders man-gedaande Tanker og prøver dem, som det haar skrevet om ham: 'Den store Gud prøver Hjertes og Ryer,' og attet i den 130te Psalm: 'Herre, du tanløget mig og sender mig, Goudenten jeg sidder eller jeg staar op, da ved du det; du fortaar min Tanke fra det Herne. Min Si og mit Veie udrausler du, og du sender grant alle mine Veie. Tai der er ikke et Ord paa min Tunge, se, Her-re, du ved det altammen.' Denne almægtige, evige Gud, som prøver alle Menningers Hjertes og Ryer, tilkalder I bevæd som Vidne og be-der ham at hjælpe eder og være eder naadig, saasandt I loerger ret og saa-kandt eders Vidnesbyrd, som I be-straffer med Ed, er den virellige Sankthed, og ingen Jollshed, Bedrag eller Vif er Kuilt bogem det. Paa den anden Side nedkalder I over eder selv Straf og Fordommelse, lo-der, at Gud skal straffe eder timelig og evig og tage fra eder sin Raade, hvis I loerger falsk og uretsfærdig og farer med Bedrag, eller ved noget an-

det i eders Hjerte, end I ndoortes har vidnet med Ed, hvilket i Sandhed er en sandt kraftfuld og effektiv Ting, at en fristens Hjerte med Rette maa forfordes derfor. Derfor skal I først vel overveie denne vauffelige og farlige Sag og underlige og vrede eder selv, hvad I virkelig i eders Hjerte ved, og om I med uskyld, ren Samvittighed kan bekræfte, hvad I har vidnet med Ed, forat I ikke for en ringe, timelig Ting, som I maatte ved falsk Ed her venter at opnaa eller fatte hjemmein, skulde fatte eders Arelse og evige Salighed paa Spil og ikke alene her paa Jorden lide Guds timelige Straf, men ogsaa lide i Evighed maatte miste eders Sjæls Salighed og evig vore udsiddt fra Guds Ravn. Og om I ikke tilstræffelig har overveiet denne bøde og vigtige Sag, saa vil man gjerne alve eder Betænkningstid til senere, forat I ikke skal handle overhalet; I kan da atter komme frem og videre velsære, hvad I har besluttet angaaende den Bekræftelse af eders Vidnesbyrd med Edskapsaagelse, som kræves af eder."

Quis alle, som i. Eff. maas skal sørge paa, hvor meget de sier, vilde bekræfte denne Edsforvorning og lægge sig paa Hjerte, hvad det betyder at aflægge Ed, saa vilde Skotteisterne ikke ogsaa sande gruelige Vidnesbyrd om Mened, som de nu paa de fleste Steder gjør. Gud give, at vi norske Dufferonere maatte vidne om, at vi ikke for nogen Ting, mindst af alt for usel Bindings Skyld vil laas Herrens vor Guds Ravn forfølgelig og at vor Vidnesbyrd i denne Henseende maatte lede til, at bedre Bedere maatte finde Indpas blandt Jøfset med Herrens til Edens Brag. Thi hvis Guds Ravn Samvittigheds skal blive fremmet af Forbigyden ved forfindig at frave Edskapsaagelse i saa mange Sager som nu, og ved at tage Jøf i Ed paa den gjængse vanhellige Maade, og hvis Guds Ravn Samvittigheds ved Mened skal reddes af mere som almindelig, vil Herrens vil vidne, som det ikke kan misforstaaes, at han ikke vil holde dem uskyldig, som tager hans Ravn forfølgelig.

(H. C. S. — H.)

Fremme Nædre.

En Mor har stor Indflydelse i sin Familie. Er hun af de daarlige Nædre, vil det vise sig paa Forfølgelsen, er hun af de gode og fremme, vil ogsaa dette sette Mærker efter sig. Og skal hun saa en vidnættende, god og varig Indflydelse, her paa sine Børn, maa hun være en freunde Mor, en, som elsker Jesus. Saadanne Nædre efterlader sig en Velsignelse i Slegten ogsaa, efter at de er vandret bort. Mange et Barn, som vokste op og som nu i Verden og blev vauvirket af daarlige Kammerater, blev

reddet fra Undergang i Baaren og Svand, ved at haffe paa Mor, hendes mange gode Ord og skjønne Eksempel. Maa Gud velsigne de fromme Nædre og give os mange af dem rundt omkring i vort hære Land.

Katja Hjem en from Datter af en flig Mor, som var vauvirket sellig hjem til Gud, skænde fra Skolestift: „Ja, hun har været en meget god Mor for os. Det har gjort os saa godt altid at forlora, hvor om hun har været for os haade, medens vi var sammen berede og siden. Det har ofte hjulpet os Børn, naar vi har været uimodige og kedsovede for noget."

Det daglige Brød.

Dan sad i sin store Stuebol, en Aft fra Bedstefaderens Tid, omgivet af sin Søster, 3 Onkler og 2 smaa Bøder, og saa den lille, som han holdt paa Armen, og som sad saa uskyldigt og legte med sin Pappe. Men de andre Børn var meget alvorlige og saa lidt forskrækkede ud, de var ganske tause og hullede lidt med huerandere, idet de af og til saa op til Jaderen og hen til Moderen, som sad ved Sædet, og som ogsaa havde et alvorligt Udtryk i sit gode, hærte Ansigt.

Hu beundrede Jaderen: Ja, Børn, jeg har set eder lidt, forbi jeg er udforniet med eder alle sammen; af og til ser jeg et Skotte Smørbrød ligge her og der, ofte glemt igjen paa Sædet eller paa Throsten udenfor Kvæst, og i almindelighed er der ingen, som har lagt det der. Jeg har saa ofte sagt eder, at det er Sæd at hulle Brødet; men i Aften vil jeg fortælle eder en Historie, som min Bedstefader fortalte mig, og som gjorde et dybt Indtryk paa mig, og da I ogsaa er hærte og vauvirket Børn, saa haaber jeg, den ogsaa vil gjøre eder godt, og at I efter denne Dag vil omgaaes med Brødet med mere Hærbøghed. — Nu skal I høre!

Jeg har ofte sagt eder, at mine Bedstefader var rige Gaardmandsboll i et Sog i Hærheden af Ringelike Gaarden ved Alne og var den hærte i Byden, haade hvad Slogen, som strakte sig uilensigt lige op til Spirillen — en stor Elv, ved I — og hvad Sæge og Mærker angik, som omringede Gaarden i vid Udstrækning. Mine Forfædre haade boet der i 8 Aarhundrede, og med hærte Slegtled var Gæbdommen udelid og forbedret; og ligeom Elou og Eng var gaaet i Aft fra Far til Søn, saaledes haade de ogsaa arvet en Skæftrilheds Land, der aldrig fornegete sig, og uforredte sig vrigtende Indflydelse udover Byden. Paa Alne var der altid Arbeide af saa for dem, som vilde arbeide, og for den fattige var Melbørens aldrig som

eller Arrens Tid Hæftet. Allden blev hærte, og Bøven gif hele Vinteren, og naar der om Væsten blev Hæppet ud, blev de fattige heller ikke glemte, men fik sin Tænde.

Saaledes var mange Kartier hærte. Sæden blev lagt i Jorden, Hornet blev hærte og træffet, og de delige store Brød kom dampende ud af Stigeovnen og laa og hærte sig paa Pladerne, til min Bedstefader var en Hæfter i Stædbogning, og et Brød fra Alne var en Væfferbid for Gæbmand og Arbeidere. Men som som Aaret 1817, hele Væsten hærte Regnen ud, og Jorden var fukt og gaafe hærte. Det blev lidt bedre ud over Sommeren, men et Aar stod for Væren, og alle som med Væren med Væstrens komme. Hæften var elendig, lidt Korn fik man ind, og da det blev træffet, var det vøsten magget og raat. Vøsterne var den gang ikke dykkede som rigelig som nu, men ogsaa de var ubrugelige og maadnede straks i Hærderne. Det var en hærte Væster. Hæle Vøsten var Wangel, og fuktne Rinde var der overalt hos rige og fattige. Mærk var heller ikke at saa hærte for Guld; og man maatte tage Surrogater, det er, hærte Væst og blande i Vælet, og ofte var der hos de fattige mere Væst end Vælet. Hvem kan tale alle de Læger, som raadt, alle de Suf, som vøstendtes til Gud den Væster?

Paa Alne var der jo ikke vøst, men de hærte, saa længe de haade noget, og Hæfvidt var der lidt igjen; men nu var ogsaa Væsten kommet. Bønderne var paa Væsterføret vøst helt op til Guldens herot hærte Sædehærte, og hvert Korn var en Hæbom og blev ogsaa betalt som Guld, — men som sagt, Væstren var hærte. Regjeringen haade ogsaa gjort sit, og i hver Gaard og paa hver Plads var der altid noget, som de funde putte i den hungriige Jord.

Korværet 1818 var deligt. Sommeren løvede godt og holdt hvad den løvede, Rugen var allerede moden i August, og paa Alne blev Hæren hærte og Hornet træffet med det samme. Da de haade træffet saa meget som en Vøse fuld, vøste min Bedstefader med denne Slat til Vælet om Vøgenen og løvede at vøre tilbage om Eftermiddagen med Vælet. Det var en Forventning paa hele Gaarden; min Far var den Gang en liden Gut, og han og hans Søster var stædte op paa det hærte Vødetag for først at saa se Støvet af Jaderens Hærte og melde den glædelige Vøghæbhed i Vølet.

Der sad da de Smaa og hærte og hærte; ofte hærte de Vøren røg, men det var ikke den hærte, det var et andet Vøst; de talte mellem sig om Væstrens Hærte, om Vøstberdet, hvor hærte det laa i Væven, og om Vøden, hvor magget den smagte, og hvor fort den saa ud — men den hærte

hærte Tid vøstede der som lidt af den ogsaa — men tank, sagde de, hvor Gud er god, som laar har givet Vødet et godt Vøstnor for alle fuktne Væver, — saa hærte de atter ud efter Vælet, og der, — ja der kom Far med Vælet. Hærte af Vøget i et Hærte ind i Hærte, som var hærte og vøstet med Vøst som til en Hærte, og vøst i Vøsten over Vøden Gæbgyden, hvor Vødet hærte og hærte og vøstede paa Vælet, medens Vøstehollen og Sætet var sat frem paa Vødet — og da hærte Far ind med den lille Suf; men i det samme han hærte ind over Vøstelsen tog han Vøst af og hærte Vøst Vøsten, og Vøst vøstede hærte, som for vor Hærte selv, medens Vøstren hærte ud af Vøstren, da han saa hvor vøst og hærte Vælet var, og hvor deligt og hærte det hærte.

Saa blev Vøden lagt, og da den hærte Vøde var fuld, var ogsaa Vøstent fuld af Vøstrens Hærte og Gæbmand, som med Vøstehollen hærte hærte hærte, snart til Vødet og snart til Vøden. Saa var Vødet sat og Far vøstet i den forte, men inderlige Vøst, Vøstrens Vøstehølle over Vøden. Og da som I tro at Vøstren længe til hærte af Vøstehølle, samme Nat blev Vøgen sat til Vødet, og vøst Vøgen saa 3 smaa Brød paa Vøsten, og hærte sit sin Suf til Vøsten — og sagde min Bedstefader, den som har oplevet en saadan Tid, den som har videt, hvad det er at hærte og løve det daglige Brød — den ved ogsaa at glemme hver Suf og hærte Gud for hver Vøstren, som hærte og.

Det var min Bedstefaders Fortælling — hvad synes I, Børn, — vil I hærte hærte det hærte Brød paa alle Vøst og Vøde?

Vi kan endaa saa et 1817 igjen.

Hærte, sagde den vøst Gut, det skal aldrig se mere, Far, at vi løfter Vødet fra os, og nu fortaar jeg ogsaa bedre den Vøst: „Giv os idag vøst hærte Brød."

Kæden og Gæbfrugt.

Naar Væden og hærte Gæbfrugt findes hærte hos et Hærte, da er det som naar Diamanten hærte i Guld, eller som guldne Vøter i Hærte. Men skal jeg have den ene af disse to Ting, saa vøst jeg vøstinget Gæbfrugtighed. Thi jeg vil heller vøde Hærte med de Hærte, end vøde hærte med stor hærte og Vøstlighed. Hvad betyder hærte og Vøden uden Hærte og Samvittigheds? Hvad hærte det at lære alt og glemme det vøstinget?

(H. Scriber.)

Karakteren er som en Vøstehølle; den maa mæle, for Vøstren sætter paa. Jorden som ikke forvødet, naar den først er vøstet ind,

Sart Arbeidsfelt.

Tacoma.

Der oppe i Nord kan vi endnu ikke begynde at fryde af Atlanterhavs-efladren og neppe heller af de storartede Forberedelser, der gjøres til dens Modtagelse. Ariasfiske er forresten en dagligdagsaffære herovre, da Uncle Sam har en Lærdof paa Sundet. Men en Ting harde lamste ogsaa ti ontale — det store Antal af norske Skibe, som besøger de to store Sund-her. I den senere Tid har flere af dem, og det til dels meget store Dampskibe, besøgt Tacoma. Fortiden læfter en Kristianiadamper Tra-raft for Australien. Den skal tage ombord ikke mindre end tre Millioner Rod. Efter hvad man kan erfare kommer her et ganske stort Antal af norske Sjøgutter i Aarets Løb, og det ligger derfor iuubtende nær at spørge, hvorfor vi ikke har gaaet ind med en Sjømandsmission ogsaa her oppe. Men mere herom en anden Gang.

„Commencement Day“ Konferen-ten mødte Mandag Eftermiddag og Aften, den 4de Mai i Presterne Egens og Prens's Glem, 1707 So. 3 St. Tidstede var Presterne: N. KveVallie-umant, Jul. Suckthansen, D. G. Selmbuhl og de to førstnævnte. Efternid-ningen benyttedes til en Paadtur ud til Monte Vista paa Washon Island, hvor der var Anledning til at faa Land, som skulde være passende for vor paatenkte „Chautauqua.“ Det blev dog besluttet ikke at høre her, da det vilde koste for meget Arbejde at faa det standst. Det synes ogsaa rimeligere at faa et Sted, som man kunde naa med baade Sporvogn og Baad. Forhaabentlig vil et saadant Sted findes.

Mr. Arne Kirkebo, som har været Medlem af Ungdomsforeningen Con- cordia, en Tid dens Assisterer, en af vore flittige unge Kirkegjængere, re- lise Tirsdag i denne Uge tilbage til sit hjem, „Kirkebo“ i Gaule Lan- det. Han kommer rimeligvis til at overtage Gaarden efter sine Foræl- dre, da han er den ældste Søn. Der i Tacoma vil han haves af de mange Venner, som har lært ham at kende, de har han har været her, særlig af sine Slegtninge, Mr. og Mrs. B. V. Kirkebo, hos hvem han har haft sit hjem. Idet vi sender ham en Olsken med Tante om en lykkelig Rejse og alt godt i det Gaule Land er det ogsaa med Haab om, at han tillad vil kom- me til den Beslutning at Tacoma her være hans fremtidige hjem.

Emil Deionnet Tremberg og Wife Elaine Margarethe Oden omtrentedes Lærdags Aften, den 2 Mai i Mr. W. R. Ellstads hjem, 2114 So. 4 St. Pastor Prens forettede. Bare de

nærmeste var tilstede. Brudgommen er „Marine Engineer“ i Tjeneste paa U. S. Transport Div. som fortiden læfter i Seattle. Hans Forældre, som er fra Christianfund, Norge, bor nu i San Francisco, Cal. Bruden er nemlig kommen herover fra Christiania. Da det unge Par nogle Jor Dage før Brudlaget mødtes var det 22 Aar siden de havde lært hinanden. De var Barnvomsvenner. „Det er en lang Tid at have skrevet hver Uge og bedt.“ Det synes ialtsind at „gam- mel Kjærlighed rustet ikke.“ Vi ønsker dem Lykke og Velsignelse.

Pastor Prens holdt sidste Søndags Aften Foredrag for Missionsfore- ningen i Parkland. Pastor Eger fore- rettede i Vor Frelvers Kirke.

Vor Frelvers Menigheds Kvinde- forening møder Lærdag, den 14de Mai i Kirkens „Parlors“ Vertin- derne, Mrs. R. Sæther og Mrs. R. Olsen, ønsker alle hjertelig velkom- men.

Engelsk Gudstjeneste med Alter- gang holdes Søndag den 17de Mai i Vor Frelvers Kirke.

Kustan.

Kvindeforeningen mødte Onsdags Eftermiddag den 29 April hos Mrs. R. Olsen. En stor Forsamling var tilstede. Pastor og Mrs. Eger med velle Arnold Gerhard, „Kapelmen“, glædede os ogsaa med sin Karve- relse. Kvinderne besluttede at Kirken skulde males udvendig. Godt gjort. Kirken vil nu blive en Fred for Kus- ten.

Kvindeforeningens næste Møde holdes hos Mrs. John Olsen, 5217 No. 51, Onsdags Eftermiddag, den 13de Mai. Alle er velkomne.

Tirsdags Aften, den 12te Mai gi- ves en „Social“ i Kirken paa 52d og Pearl St. Mange ventes og vil bli- ve vel modtaget.

Trachten.

Menigheds blev nemlig organiseret her med 33 Sjæle, hvoraf 19 konfir- merede og 10 Skammberettigede. Pastor Tingelstad betjener den mid- lertidig. John A. Peterson er Me- nighedens Formand og Søndagsko- lebestyrer, Anton Anderson er Sekre- tar, og W. Korasen Assisterer. Noat- le Herren beware og velsigne ogsaa denne lille Vidnesfare for Jesu Skold!

Fort Madison.

Menigheden har besluttet at lade sig inkorporere. Dernæst vil den stå sig Lønt til Kirke og Oruplads.

A. Piffings lille Datter Ellen Rei-

ning blev indlemmet i Kristi treende Kirke ved den hellige Daab anden Paaschedag. Herren beware ogsaa kende i Vogten til det evige Liv!

A. S. Sorenson og Juna Amund- sen omtrentedes i Pallard den 22de April ved Pastor Tingelstad. Gud velsigne Egteparret paa det Liv- vandring!

Pallard.

Rejser du til Kredsmødet i Pal- lard den 19de-21de Mai? Saalebes spørger vistnok mange af vore Me- nighedsfolk hverandre her i vor Kreds i disse Dage. Der i Pallard haaber vi, at ret mange vil svare ja paa ovennævnte Spørgsmaal. Vi holder nu paa med at forberede os til Mod- tagelsen af vore Gæster ved Mødet. Den engelske Kvindeforening har be- sluttet at beværte Forsamlingen til Middags paa Mødets første Dag, og den norske Kvindeforening vil fore- staa samme Slags Beværtning anden og tredje Dag. Prester, Delegerer og Tilreisende forøvrigt bedes indmelde sig hos Pastor Tingelstad snarest mul- ligt, ialtsind inden 15de Mai. Vi ønsker at kunne stasse Logi til alle vore Besøgende. Gæsterne har ind- meldt sig allerede. Gud velsigne Mø- det for os alle sammen til fortsat og ivrigere Virke for hans Riges Sag!

Dette Sams Ariasfloade kommer til Seattle den 23de Mai og vil blive Opholdssted for storartet festlig Mod- tagelse. Ved at banse over hæs os en Dag efterat Kredsmødet er over, vil altsaa vore Gæster faa Anledning til at faa se „hæle Stasen.“

En velloftet Barnegudstjeneste Paaschedags Aften forskjønnede Paas- chedagstiden for os i stor Grad. Ver- nene deklamerte og sang Salmer og andre for Anledningen passende San- ge og frembar sit Takoffer. Presten talte paa Norsk til Forældrene og paa Engelsk til Børnene, og en Kvartet sang den oplysende Hymne, „De Leed Jo My Strength.“ Gvært Barn fik et pent skot til Minde om denne deres Paaskefest.

Stud. Theol. Thea. A. Tahlen er i Besøg hos Pastor Tingelstad og vil vistnok overvære Kredsmødet.

Kvindeforeningens møder regu- lærsig hver anden Onsdags Aften blandt de Gæster, som nemlig er ble- ne diskuteret, her nævnes Dødsstraf- fens Ophævelse og Himmelske Sel- skaber. Møderne er godt besøgte. Næste Møde afholdes hos John A. Jacobson, 2304 24th Ave. N. W., den 13de Mai, kl. 8 Aften. Alle velkomne.

Redmond.

Past. Dale holdt sin Tiltrædelses- prædiken i Union Hill Lutheriske Kir- ke ved Redmond sidste Søndag For- middag. Efter Gudstjenesten hold- tes et kort Menighedsmøde. Det blev besluttet at fejre den 17de Mai, og en Komite til at arrangere for Pro- gram osv., nedlattes. Den bestaar af følgende: C. Sognæ, S. E. Amundson og G. S. Overson. Som Deleget til Kredsmødet i Pallard udsendes Christ Stensland. Han blev ogsaa nedsat som Komite til at un- dersøge, hvad der kunde gjøres for at faa Religionsforening til Sommeren.

Kvindeforeningen møder Lærdag Eftermiddag den 14de Mai hos Mrs. C. Sognæ. Velkommen til Mødet!

Fra Syd Bellingham.

Mr. og Mrs. Charles Peterson har haft den tunge Sorg at miste sit yng- ste Barn, Archie Marion. Han døde Søndag den 19 April og blev begrav- det fra Vor Frelvers Kirke Tirsdag den 21. Menighedens Prest talte Trostens Ord til de lærgende Foræl- dre. Gud trøste og styrke dem til at bære Søvnet med Haab om et saligt Gjenfyn.

Tredag den 21 April havde vi igjen Begravelse i Vor Frelvers Kirke. Den- ne Gang var det en af de ældre i Me- nigheden, som blev lagt til Hvile, nemlig Martha Ellsabet Jacobsen, Toilog Jacobsens Datter. Af døde var født den 21 Juni 1836 ved Dan- seshund, Norge, og vilde saaledes have blevet 72 Aar gammel i Kristdommen- de Juli. Hun var en lille Gudstrug- tige Kvinde, som elskede Gud og hans Ord. Dette var hendes Trost i Li- vet og blev ogsaa den Hjælp og Støt- som lærte hende gennem Ledsøgn- gens Dal, til Voksels Helliger. Af døde efterlader sig en lærgende Egteskel- le og flere voksne Børn. Gud trøste de efterladte!

Vor Frelvers Menigheds Ung- domsforening havde ved sidste Møde Anledning til at lytte til et upperligt Foredrag af Pastor D. J. Ordal over Presten Daniel. Vi vil paa det hjerteligste anbefale, at dette Fore- drag maatte blive holdt for alle vore Ungdomsforeninger her ved Sun- det.

Vor Frelvers Menigheds Kvinde- forening holdt sidste Uge sit Møde hos Mrs. R. Sæther. Mange var tilstede og flere nye Medlemmer blev optaget. Næste Møde holdes hos Mrs. A. S. Dahl den 13 Mai. Hjertelig velkommen!

Blandt besøgende i Syd Belling- ham kan nævnes Mrs. Weber fra Minot, N. D. Hun besøgte sine gam-

le Forvalder Mr. og Mrs. Lørdjær-
sen og sin Søster Mrs. P. Dee. Frem-
deles: Arne Bruland med Familie,
fra Newman Grove, Nebr., som be-
søger sin Broder, Jacob Bruland.

**Synodemødet i Chicago med Ung-
domsforene og Sangermøde
16de til 25de Juni.**

Disse Stener synes at skulle over-
gaa alt, hvad der har været af lignen-
de Møder blandt det norske Kirkesam-
fund i Amerika. Der blir tre store Møder
holdt i de Dage, det den norske Syno-
dus Ungdomsforbund møder 16de-
17de Juni, Sangerforbundet møder
16de-18de og Synoden 18de-25de.

Der er dannet et helt Komiteesystem
for at forberede disse kolossale Foreta-
gen. Synodalkomiteen bestaar af Pre-
sterne Johnson, Gullixon og Berge-
sen, i hvis Kirker Møderne holdes, da
disse Kirker ligger mest centralt for
Synodens norske Besøttning, men alle
Sager behandles i Presbiterkonferensen
og de valgte Subkomiteer.

Subkomiteerne er: Indkvarterings-
komiteen med Past. Virkelund som
Formand og tre Mand fra hver Me-
nighed som Ledere i sin Strækt. (De,
som suffer Vogt, maa melde sig i
April Maaned til Past. Virkelund,
700 Birch St., Chicago, Ill.) Sanger-
komiteen bestaar af 10 Delegerter
fra hvert Kor med Mr. Ericson fra
Vor Frelsers Menighed som For-
mand. Ungdomskomiteen bestaar af
Delegerter fra Ungdomsforeningerne
med Past. Bergesen som Formand.
Dampskibskomiteen for Raadturen
bestaar af tre Mand med Mr. Hal-
vorsen fra St. Paul's Menighed som
Formand. Presterne har fordelt sit
Arbejde saaledes: Kvætering, Rold-
stad og Johnson, Russl. Gullixen
Presben, Roldstad, Bergesen, John-
son, Gullixen, Program, Dren-
g, Kattilsby.

Glandsnummeret ved disse Stener
blir den store Koncert i Auditorium,
som rummer 1 a 5,000 Høremøder.
Et Kor paa en 6 a 700 Stemmer
samlet fra Menigheder i Samfundet,
Luther College Musikforb., Sanger-
inden Marie Kappeld fra New York,
Rolf Hammer, Solisten fra de nor-
ske Studenter's Sangerkor, Otto
Knutprecht, Organist, vil give en Kon-
cert, som vil mindes Livet igjennem,
af enhver, som hører den. (De, som
vil sikre sig Billetter, tilskriver Past.
Roldstad, 902 N. 42nd Ave.)

Det ligner til et uledouligt stort
Fremmøde, og Sagen omfattes med
stor Interesse baade af „Commer-
cial Association" og den fulke Kon-
ferens, som enstemmigt besluttede at
oparbejde Interessesen for Konserter
blandt sine Folk.

Saa mærk det ofte er under Skj-
erne, som Hart og Hjal er det over

dem. Den jam naar paa et helt
Djerg, har Ibeiret og Skjærne under
sine Fødder og sruer lige op i den
klare Himmel. Saaledes ogsaa den
jænde kristne i Trængsels og Hun-
merens Dage. Han hæber sig i Tro-
en over Sorgen og Elidsen, holder
fast ved Guds Ord og Forjættelse og
ser da den klare Himmel for sig, ser
den Krone, som Frelseren viser ham i
Ordet og gjenner for ham bisset i sit
Nige. — (Beret.)

„Jeg har det altsfor godt.“

Kor Fremmel fortæller følgende
lærerige Historie:

Eengang spurgte jeg en hær Bon-
defone i min første Menighed: „Naa,
hvoreledes har De det?" Da begynde
han at klage over al Livets Nye og
Befvær. Jeg lod hende klage. Til
 Slutning sagde jeg: „Hjære Kone,
vi har vist opbriste lidt af Statens-
forklaringen med hinanden. 1. Hvem
er du?"

Hun: „Jeg er en Synder.“

„2. Hvorfor ved du det?"

Hun: „Af de hellige ti Bud, som
jeg ikke har holdt.“

„3. Hvad har du fortjent ved di-
ne Synder?"

Hun: „Guds Bredde og Naade,
timelig Død og evig Fortabelse.“

Jeg: „Er dette sandt?"

Hun: „Ja, Dr. Pastor.“

Jeg fortæller: „Og dog har Gud
været saa god, at han har givet Dem
dagligt Brød, dertil Klæder og Sko,
Sns og Hem, en hærlig Mand og
sunde Børn; og De har den Herre
Jesus til Frelser, den Helligaand til
Lys, har Afske og Bibel, Død og
Kadver, har Syndsforladelse og Naad
om det evige Liv. Hjære Kone, jeg
maa sige Dem dette: De har det al-
tsfor godt.“ Derpaa forlod jeg hende
og gif min Vel.

Kvæle ligger senere som jeg igjen til
Gaarden. Jeg mødte Rosen og
spurgte, hvoreledes han havde det. Og
med et venligt Smil svarede han til-
bage: „O Dr. Pastor, jeg har det
altsfor godt!"

**PACIFIC DISTRIKTS PRESTER
OG MENIGHEDER.**

Bellingham.
Zions lutherske Kirke, Grant St.
nær Gladstone. Gudstjeneste hver
Søndag Form. Kl. 11 og Aften Kl.
7:45. Alle Formiddagsgudstjenester
holdes i det norske Sprog og alle Af-
teugudstjenester i det engelske Sprog.
Søndagskole Kl. 10 Formiddag.
O. J. ORDAL, Pastor.
1460 Humboldt St. Tel. Main 2703.

Astoria, Oregon.
Astoria første norske ev. luth. Kir-
ke af Den norske Synode, Hjørnet af
29de og Grand Ave. Gudstjeneste
hver Søndag, undtagen den første i
Maaned; Formiddag Kl. 10.45 og
Aften Kl. 8.
THEO. P. NESTE, Pastor.
417—29th Street.

Quincy.
Gudstjeneste den første Søndag i
Maaned Kl. 11 Formiddag.

Oak Point og Alpha, Wash.
Gudstjeneste efter Tillysning.

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Guds-
tjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa
norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk.
Søndagskole Kl. 10 Form.
G. J. BREIVIK, Pastor.

Genesee, Idaho.
Vor Frelsers—Gudstjeneste som Re-
gel hveranden Søndag Kl. 11 Form.
Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every
other Sunday at 3 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maaned.
Søndagskole før Gudstjenesten.

**Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel
og Howell.**
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Tredobholdig—1ste Søndag i hver
Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl.
7:30. 2den, 3de og 4de Søndag Kl.
11 Form.

Freeborn.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag Kl. 11
Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 3
Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Frelsers dansk ev. luth. Menig-
hed—Gudstj. 1ste og 3de Søndag i
hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30
Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30
Aften i Pythian Castle, Hj. af 9de og
J. Sts.

Rulison.
Livermore, Pleasanton, Paso Robles,
San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
Immanuel lutherske Kirke af den
Norske Synode, Hjørnet af Olive St.
og Minor Ave., Lake Union car.—
Gudstjeneste hver Søndag Formiddag
Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole
Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4478.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3de Søndag i hver
Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke.
Søndagskole Kl. 1.

Las Ranos.
Gudstj. 2den Søndag Kl. 2. Søn-
dagskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 7:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11
Aften Kl. 8 i Vor Frelsers Kirke, Hjør-
net af E 16 og Grant St. Tag Hollywood
eller W. E. eller W. W. Sporvogn til
E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAUGER, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3de Søndag
Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3de
Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk.
Ungdomsforeningen møder 2den Søn-
dags Efterm. i Maaned.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maaned.
Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften
Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag

i Maaned, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sodaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11,
undtagen 2den og sidste Søndag i
Maaned, da Gudstj. holdes Kl. 7:45
Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath
og First St. Tag Oak Park Car. Tel.
Home 1218.

N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical
Lutheran Church, 2222 Howard St.,
near 14th St., San Francisco; resi-
dence, 2222 Howard St. Services:
Sundays at 11 a. m.; Sunday School at
10 a. m.; Sunday School in San Bruno
Chapel every Sunday at 3 p. m.
E. M. STENSRUD.

2222 Howard St. Phone: Market 3145

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church,
22nd & Linden Sts. Services Sundays
at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and
3rd Sundays of every month at 3:30
p. m. Sunday School every Sunday
2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every
month at 3 p. m. and 8 p. m.
S. B. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PRESTER.

Anberg, O. H., Parkland, Wash.
Borge, O., Box 14, Lawrence, Whatcom
County, Wash.

Breivik, G. J., Chinook, Wash.
Brekkan, J., Box 175, Rockford, Wash.
Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Eureka,
Cal.

Bjerke, A. O., 1818 Donovan, So. Del
Bingham, Wash.

Blicher, P., Del., Ill., Wash.
Bualson, H. E., Silvans, Wash.
Brevik, T. L., Teller, Alaska.

Christenson, M. A., 823 Athens Ave.,
Oakland, Cal.

Carlson, L., 544 Harrison St., San
Francisco, Cal.

Dale, J. O., Bothell, Wash.
Eker, Olaf, 1707 So. 1 St. Phone:
M 4270.

Foss, L. C., 2930 Lombard Ave., Eve-
rett, Wash.

Grønberg, O., 3428 Howard St., San
Francisco, Cal.

Hauges, O., 425 E. 10 St. Tel. East
621 og B 1729. Portland, Ore.

Hustvedt, S. B., 927 24th St., Oakland,
Cal.

Harstad, H., Tel. State 64, Parkland,
Wash.

Hellekson, O. C., Genesee, Idaho.
Holden, O. M., 814—5th St., Coeur d'
Alene, Idaho.

Heimdal, O. E., Parkland, Wash.
Ingvaldson, H., Fir, Wash.

Johansen, J., 204 J St., Fresno, Cal.

Larson, W. A., 1466 O St., Sacramento,
Cal.

Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria,
Ore.

Norgaard, C. H., E 622 Webster St.
Phone, 5824, Spokane, Wash.

Oedal, O. J., 1460 Humboldt St., Tel.
Main 2703, Bellingham, Wash.

Pedersen, N., 1009 Milpas St. Tel.
Home 1218, Santa Barbara.

Preus, Ore J. H., 1707 So. 1 St.,
Phone: M 4270.

Stub, H. A., Tel. Main 4438, 1215
Thomas St., Seattle, Wash.

Sørensen, H. W., Box 4, Newman, Cal.
Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San
Francisco, Cal.

Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
White, A. O., Silverton, Ore.
Xavier, N. P., Parkland, Wash.

Kassere for Indremsionen
i Pacific Distrikt
T. K. SKOV
2128 South J Street

